

8. спазването на академичните свободи;
9. съответствието на обучението с държавните изисквания.

Чл. 83. (1) Процедура за акредитация или процедура за оценяване се разкрива:

1. по искане от висше училище или от учредители по смисъла на чл. 14;
2. по искане на министъра на образованието, науката и технологиите.

(2) Разходите по оценяването и акредитацията се заплащат от заявителя по нормативи, утвърдени от Министерството на финансите.

Чл. 84. (1) Искането за разкриване на процедура за оценяване или за акредитация следва да съдържа информация по смисъла на чл. 82, ал. 2.

(2) Решението за разкриване на процедурите се взема в срок до 3 месеца след постъпване на искането.

(3) Процедурата за оценяване или за акредитация следва да завърши в срок до 6 месеца, смятано от деня на вземане на решението за разкриването ѝ.

(4) Процедурата завършва с мотивирано решение на акредитационния съвет.

Чл. 85. Решението за отказ за акредитация съдържа:

1. мотивите за отказ за акредитация;
2. препоръки, чието изпълнение от страна на висшето училище е задължително условие за разкриване на нова процедура за оценяване или за акредитация;
3. минималния срок за разкриване на нова процедура.

Чл. 86. Отказът за акредитация може да се обжалва пред Върховния административен съд по реда на Закона за административното производство.

Чл. 87. (1) Акредитацията е с валидност 5 години. Висши училища, неучаствали в процедура за акредитация или процедура за оценяване в продължение на пет години, не получават държавна субсидия и не се финансират под никаква форма от държавата.

(2) Държавни висши училища, участвали в процедура за акредитация, но получили отрицателна оценка, по изключение и по предложение на Министерския съвет могат да получат еднократно държавна субсидия.

(3) Резултатите от акредитацията се отчитат при формиране на политиката на държавните институции към висшето училище.

Чл. 88. Националната агенция за оценяване и акредитация издава бюлетин, в който се публикуват:

1. общите изисквания за допускане и откриване на процедури за оценяване и за акредитация;
2. критериите, изискванията и условията, въз основа на които се извършва оценяването и акредитацията на висши училища, техни основни структурни звена и специалности;
3. годишен доклад на Националната агенция по оценяване и акредитация за резултатите от дейността ѝ;

4. материали за популяризиране на най-добрите постижения на висши училища, както и материали с методически характер.

Глава единадесета ИМУЩЕСТВО И ФИНАНСИ НА ВИСШИТЕ УЧИЛИЩА

Чл. 89. Имуществото на висшето училище и неговите основни звена с качество на юридически лица се състои от право на собственост и от други вещни и имуществени права.

Чл. 90. (1) Държавното висше училище съставя, изпълнява, приключва и отчита самостоятелен бюджет.

(2) Академичният съвет може в рамките на общия бюджет да утвърждава бюджет на основните звена на висшето училище.

(3) В приходната част на бюджета на висшето училище постъпват:

1. субсидии от държавния бюджет;
2. финансова помощ от местните органи на власт;
3. дарения, завещания, наследства, спонсорство;

4. собствени приходи от:
а) постъпления от научноизследователска, експертно-консултантска и художествено-творческа, лечебна и спортна дейност и от права върху индустриална собственост, авторски и други сродни права;

б) постъпления от утвърдените семестриални такси, които не могат да бъдат по-ниски от съответните държавни нормативи за издръжка на обучение, финансирано от държавата, и от такси за извършване на административни услуги по чл. 9, ал. 3, т. 7;

в) следдипломна квалификация;
г) дейности, свързани с учебния процес.

(4) Разходната част на бюджета се съставя по класификацията на разходите по държавния бюджет.

(5) Превишаването на приходите над разходите в края на годината преминава като наличност в бюджета на висшите училища за следващата година.

Чл. 91. (1) Субсидията от държавния бюджет осигурява средства за:

1. издръжка на обучението;
2. научни изследвания;
3. социално-битови разходи на студенти и докторанти;
4. капитални вложения.

(2) Издръжката за обучението се определя въз основа на:

1. диференцирани нормативи за един студент, определени от Министерския съвет;
2. броя на учащите се, чието обучение се финансира от държавата;
3. резултатите от оценката на висшето училище, неговите факултети и специалности.

(3) Средствата за научни изследвания се определят по норматив към издръжката на обучението.